

BURSALI MEHMED TAHİR BİN RİFAT, AYDIN VİLÂYETİNE MENSÛB MEŞÂYİH, ULEMÂ, ŞUARÂ, MÜVERRİHİN VE ETİBBÂNIN TERÂCİM-İ AHVÂLİ, Hazırlayan: M. Akif Erdoğan, İzmir: Akademi Kitabevi, 1994, xi+125 s.

4-6 Eylül 1997 tarihleri arasında gerçekleştirilen "I. Uluslararası Geçmişten Günümüze Selçuk Sempozyumu"na davet edildiğimizde, Selçuk(Ayaslug) ile ilgili bilgi toplama işlemlerine başlar başlamaz ilk müracat ettiğimiz eserlerden birisi, Bursalı Mehmed Tahir bin Rifat'ın 1324/1909 yılında İzmir'de eski harflerle bastırılan "Aydın Vilâyetine Mensûb Meşâyih, Ulemâ, Müverrihîn ve Etıbbânın Terâcim-i Ahvâli" adlı önemli kitabı olmuştu. Bahsi geçen neşrin fotokopisi elimizde bulunmasına rağmen, eser 1994 yılında İzmir'de yeni harflerle ve indeksi de yapılmak suretiyle yayınlandığı için öncelikle bu yeni baskıyı kullanmayı daha uygun bulduk. Başlangıçta gördüğümüz bazı yanlışları, tashih ve tertip hatası olarak görüp bunların pek önemsenmemesi gerektiği düşüncesinde iken, daha sonra satır satır okumaya başladığımızda asıl bunların sadece tertip ve tashih hatası olarak görülmesinin büyük bir hata olacağına kanaat getirdik.¹

Öncelikle bu baskı ile ilgili olarak sayın Prof. Dr. Zeki Arıkan tarafından daha önce bir tenkit yazısı yayınlandığını belirtmek gerekir.² Burada Bursalı Mehmed Tahir ve görevleri hakkında bilgi veren Arıkan, yazarın "Osmanlı Müellifleri" adlı meşhur eserinin esasını, daha doğrusu taslağını "Aydın Vilâyetine Mensûb Meşâyih, Ulemâ, Müverrihîn ve Etıbbânın Terâcim-i Ahvâli" adlı eserinin oluşturduğunu söyledikten sonra, bu kitabın Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi doçentlerinden M. Akif

¹ Kendisi ile yaklaşık 5 yıl aynı fakültede hizmette bulunduğumuz, dostumuz sayın Prof. Dr. Mehmet Akif Erdoğan'ya eserin genelinde gördüğümüz fâhiş diye nitelenebilecek bu tür hatalardan bir kaç kez bahsettiğimizde ısrarla bunları önemsemediğini belirtince, bize de artık, görebildiğimiz bazı hataları tasnif edip belirtmeye çalışmaktan başka çıkar yol kalmadığını düşünüyoruz.

² "Bursalı Mehmed Tahir bin Rifat, Aydın Vilâyetine Mensûb Meşâyih, Ulemâ, Şuarâ, Müverrihîn ve Etıbbânın Terâcim-i Ahvâli, Hazırlayan: M. Akif Erdoğan, İzmir: Akademi Kitabevi, 1994, ix+123 s.", *Tarih ve Toplum*, 135 (Mart 1995), s. 60-61.

Erdođru tarafından "birazcık unutulmuş" olduğu gerekçesiyle yeni harflere çevrilmek, bir sayfalık bir önsöz ve sonuna dizin eklenmek suretiyle yayımlandığını belirtir. Ardından önsözde iki önemli bilgi yanlış bulunduğunu, Mehmed Tahir'in 1852'de doğup 1926 yılında da öldüğünün iddia edildiğini söyleyen Arıkan, bunların yanlış olduğunu, adı geçenin gerçek doğum tarihinin 22 Aralık 1861, ölüm tarihinin ise 28 Ekim 1925 olduğunu ekler.

Prof. Dr. Zeki Arıkan'ın adı geçen tenkit yazısındaki en önemli husus ise, M. Akif Erdođru tarafından yapılan bu neşrin esasında, adı geçen bölümde 1987 yılında tamamlanmış bulunan bir mezuniyet tezinden³ haberdar olunmadan ve hatta bu tezi kullanmak yani aparmak suretiyle oluşturulduğu yönündeki ağır ithamdır. Bu iddia hakkındaki düşüncemizi, eserde gördüğümüz önemli yanlışları belirttikten sonra yazımızın sonunda vermeyi düşünüyöruz.

Biz bu yazı çerçevesinde adı geçen mezuniyet tezini de göz önünde bulundurarak M. Akif Erdođru neşrinin görebildiğimiz okuma yanlışlarını tasnif etmeye ve bunların bir kısmının doğru şekillerini belirtmeye çalışacağız. Bu amaçla adı geçen baskının tamamını okuduğumuzda işaretlediğimiz bu yanlışları ana hatlarıyla üç başlık altında toplayabiliriz:

- a) Türkçe metin kusurları
- b) Arapça metin kusurları
- c) Farsça metin kusurları

a) Türkçe Metin Kusurları

Bu başlık altında topladığımız kusurların önemli bir kısmı, Arapça veya Farsça asıllı herhangi bir kelime ile birleşmiş bulunan Türkçe eklerin yanlış okunmasıyla ve çoğunlukla aruzla yazılmış olan bir kısım şiirlerin vezin dikkate alınmadan, yanlış okunmalarıyla ilgilidir. Aşağıda, bu tür yanlışların sadece küçük bir kısmını ve özellikle de hemen göze çarpacak olanlarını vermeye gayret ettik. Başta adı geçen yayında bulunan yanlış olduğunu düşündüğümüz şekiller, (/) işaretinden sonra da bunların doğru şekilleri verilmek suretiyle gösterilmeye çalışılmıştır:

³ Hayal Dađ, Bursalı Mehmed Tahir Bey'in Aydın Vilâyetine Mensub Meşâyih, Ulemâ, Şüerâ, Müverrihîn ve Etıbbanın Terâcim-i Ahvâli (İnceleme, Çevriyazı, Dizin), Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Mezuniyet Tezi, Bornova-İzmir, 1986-87 (Basılmamış), xiv+150 s (Danışman: Doç. Dr. Zeki Arıkan).

- Irakî/ 'ırkî (s. 6)
 gel / küll-i (s. 6)
 Ahmed ceddü'l-Hüseynînin/
 Ahmed-i ceddü'l-Hasaneyniñ (s. 6)
 Hüseyin'in/ Hüseyiniñ (s. 6)
 Ne felek/ Nüh felek (s. 6)
 ayn ki/ aynıña (s. 7)
 Aya-suluğ/ Ayasuluğ (s. 7)
 sır-ı hudâyî/ sır-ı Hudâyı (s. 7)
 yokdur ol birden/ yokdur yine birdür
 (s. 8)
 sûver/ suver (s. 9)
 luğat manzûmesiyle/ lugat-i
 manzûmesiyle (s. 9)
 Kudüsî/ Kudsî (s. 10)
 asârının/ âsârınıñ (s. 10)
 matbu/ matbû' (s. 10)
 Kudüsî/ Kudsî (s. 10)
 silk-i kavîm tasavvûfa/ silk-i kavîm-i
 tasavvufa (s. 10)
 Canını canânına teslim/ Cânını cânâna
 teslîm (s. 10)
 can/ cân (s. 10)
 zahîr/ zâhir (s. 10)
 hakdan/ Hakdan (s. 10)
 nefî/ nefî (s. 10)
 Leyk-i/ lîk (s. 10)
 erenler/ eren (s. 10)
 canım/ cânınıñ (s. 10)
 Ma-seviyyullah'dan/ mâ-sivâllahdan
 (s. 11)
 İbrahim/ İbrâhim (s. 11)
 hüdavendigâr gazi/ Hudâvendigâr
 Gâzî (s. 11)
 defîn-i hâk-ı ıtrnaktır/ defîn-i hâk-i
 ıtrnâkdir (s. 11)
 asârda/ âsârda (s. 13)
 canîşînleri/ câ-nîşînleri (s. 13)
 Eyyâ/ Eyâ (s. 13)
 tecelli/ tecellî (s. 13)
 teselli/ tesellî (s. 13)
 hâk-ı/ hâk-i (s. 13)
 rahmet-i yezdâna mekârin/
 rahmet-i Yezdâna mukârin (s. 13)
 asâr/ âsâr (s. 13)
 dînu günü/ dün ü günü (s. 16)
 azim-i huld-berîn/ 'âzim-i huld-ı berîn
 (s. 17)
 harz-ı can/ hırz-ı cân (s. 17)
 Bismillah/ Bismillâh (s. 17)
 zatullah/ Zâtullâh (s. 17)
 İsmi-i âlîleri/ İsm-i 'âlîleri (s. 19)
 Asâr-ı fazılâneleri ber vech-i/
 Âsâr-ı fâzılâneleri ber-vech-i (s. 19,
 22)
 Bu eserde/ Bu eser de (s. 19)
 sırışk/ sirişk (s. 22)
 hâk-ı gufrân/ hâk-i gufrân (s. 22)
 müahhıran/ muahharan (s. 23)
 Füzelâ/ Fuzalâ (s. 23)
 Hayf-ı defn/ Hayf defn (s. 24)
 genc fetvâ/ genc-i fetvâ (s. 24)
 Kâsîde-i Ber/ Kasîde-i Bür'e (s. 24)
 Melestan/ Mülîstân (s. 24)
 Nebevîyye/ Nebeviyye (s. 24)
 ilmîyyede/ ilmiyyede (s. 25)
 şer'îyyede/ şer'îyyede (s. 25)
 manevîyyâtda/ ma'neviyyâtda (s. 25)
 Arabîyye/ 'Arabiyye (s. 27)
 muahhiren/ muahharan (s. 27)
 hüsn şehadetlerine mükâfâten/
 hüsn-i şehâdetlerine mükâfâten (s. 28)
 meâsırı/ muâsırı (s. 28)
 yedd-i tulân/ yed-i tûlâ (s. 28)
 nazm ve nesîre/ nazm u nesre (s. 28)
 devr-i münasib-i ilmîyye/
 devr-i menâsıb-ı 'ilmiyye (s. 28)
 Türkîyü'l-ibâre/ Türkiyyü'l-'ibâre (s.
 28)
 eser-i kıymetdârî/ eser-i kıymetdârı (s.
 29)

- kıt'ayı âtiye/ kıt'a-i âtiyye (s. 29)
 Yahya/ Yahyâ (s. 29)
 kârımı/ kârımı (s. 29)
 bî ayb-ı hudâdır/ bî-'ayb Hudâdır (s. 29)
 mutasavvifâ/ mutasavvıfa (s. 29)
 Mısrîyye'de/ Mısıryye'de (s. 30)
 Osmânîyye'ye/ 'Osmâniyye'ye (s. 30)
 füzêlâdandır/ fuzalâdandır (s. 30)
 mahale/ mahalle (s. 31)
 âdım/ adım (s. 32)
 telif-i kıymetdârî/ te'lif-i kıymetdârî (s. 33)
 mekârın/ mukârin (s. 33)
 uluvv malûmât/ 'uluvv-ı ma'lûmât (s. 34)
 liyâl/ leyâl (s. 34)
 ibadet-i rebb-i kadîr/ 'ibâdet-i Rabb-i kadîr (s. 37)
 Lisan-ı tasavvûfa/ Lisân-ı tasavvufa (s. 38)
 Unkûdü'z-Zevâhir yine/ Unkûdü'z-Zevâhir'ine (s. 38)
 mütedâvîle/ mütedâvile (s. 38)
 eser-i tabîsi/ eser-i tab'isi (s. 38)
 tahşîye/ tahşîye (s. 40)
 Nakşibendîyye/ Nakşbendiyye (s. 40)
 fâzıl-ı hakâyık-ben/ fâzıl-ı hakâyık-bîn (s. 41)
 Mısır Kahire'ye/ Mısır-ı Kâhire'ye (s. 41)
 perest-şikârân-ı/ pereştîşkârân-ı (s. 41)
 fevkalde/ fevka'l-'âde (s. 41)
 dulâle/ dalâle (s. 42)
 Müellifât-ı fâzılâneleri/ Müellefât-ı fâzılâneleri (s. 42)
 mahale/ mahalle (s. 44)
 müellifâtına/ müellefâtına (s. 44)
 Aba u ecdâdı/ Abâ vü ecdâdı (s. 44)
 maned-i der-yektâ/ mânend-i dürr-i yektâ (s. 44)
 fazl ü / fazl u (s. 44)
 insanîyyeye/ insâniyyeye (s. 44)
 kâmil ve mükemmel/ kâmil ü mükemmel (s. 45)
 teferrüd ve imtiyazını/ teferrüd ü imtiyâzını (s. 45)
 eslâf müellifinin asârını/ eslâf-ı müellifiniñ âsârını (s. 45)
 kisb ve şöhet/ kesb-i şöhet (s. 45)
 kütüb ve resâil/ kütüb ü resâil (s. 45)
 arz ve ihtarıyla/ arz u ihtarıyla (s. 46)
 evelâ/ evvelâ (s. 46)
 müellifâtından/ müellefâtından (s. 46)
 mesâil-i cibriyyeyi/ mesâil-i cebriyyeyi (s. 46)
 garz-ı acebâ/ garazı 'acebâ (s. 47)
 esbâk/ esbak (s. 47)
 muazzeret-i/ ma'zeret-i (s. 50)
 hâceste/ huçeste (s. 50)
 küllisine/ küllisine (s. 52)
 Mukaddemât ulûmu/ mukaddemât-ı 'ulûmı (s. 53)
 edebîyye/ edebiyye (s. 55)
 İslâmîyye/ İslâmiyye (s. 55)
 şehriyârî/ şehriyârî (s. 55)
 müehhiren/ muahharan (s. 56)
 rebbim/ Rabbim (s. 57)
 Barekallah ey cihânın dâver-sa'd-ı ahteri/
 Bârekallâh ey cihânın dâver-i sa'd-ahteri (s. 57)
 Sanekullah/ Sânekallâh (s. 57)
 kahraman Haydarı/ Kahramân-ı Haydarı (s. 57)
 tiğ-ı süreyyâ-yı cevheri/ tîg-ı Süreyyâ-cevheri (s. 57)
 etdik/ etdiñ (s. 58)
 Tığ ki/ Tıgıña (s. 58)
 eyledik/ eylediñ (s. 58)
 tezyîn zat/ tezyîn-i zât (s. 58)
 tekemmüle/ tekmile (s. 59)

- Tahrîr-i şehîr/ Nihîr-i şehîr (s. 60)
 Bâng mevtü'l-âlem/ Bâng-i mevtü'l-
 'âlim (s. 60)
 ahter-i burc hidâyet/ ahter-i burc-ı
 hidâyet (s. 63)
 manzar-levh-i kadrdir/ manzar-ı levh-i
 Kadirdir (s. 63)
 Vely-i asâr-ı/ Velî âsâr-ı (s. 63)
 rebb-i kadrdir/ Rabb-i Kadirdir (s. 63)
 nuutu/ na'ti (s. 64)
 cihânsız/ cihânsın (s. 64)
 mirâtı/ mir'ât-i (s. 64)
 zat-ı pakın ol kerîm/ zât-ı pâkin ol
 Kerîm (s. 64)
 hüsünsün/ hüsünsün (s. 64)
 kavîme/ koyma (s. 64)
 kemâlî-i/ Kemâlî (s. 64)
 Rebbin kav/ Rabbiñ ko (s. 64)
 bâki/ baña (s. 65)
 Ser hak/ Sırr-ı Hakk (s. 65)
 havr u ayn/ hûr-ı 'ayn (s. 64)
 Yalnızsın/ Yalnızsın (s. 72)
 Hulvî pür efdal u/ Hulvî-yi pür-efzâl ü
 (s. 72)
 ser u kadın/ serv-kaddiñ (s. 74)
 nabenle/ nâbiñla (s. 74)
 hadd-ı neked nedirer/ haddiñdendir
 (s. 75)
 la'l end nedirer mellden/
 la'lüñdendir mülden (s. 75)
 Ra hakka ile sefer/ Râh-ı Hakka eyle
 sefer (s. 75)
 Hamdullah/ Hamdülillah (s. 77)
 Demîdir/ Demidir (s. 77)
 kadar-ı mest/ kadar mest (s. 77)
 lüğat manzûmesinden/ lugat-i
 manzûmesinden (s. 77)
 gamm-ı erbâb-ı ârifâne/ gam erbâb-ı
 'irfâna (s. 78)
 üzerine/ üzre (s. 78)
 measırı/ muâsırı (s. 78)
- Naîzenlikde/ Nây-zenlikde(s. 79)
 sırr ü kaddlarla/ serv-kadlerle (s. 79)
 muacez nümâ/ mu'ciz-nümâ (s. 80)
 Nur hak dürer etmez teczî/
 nûr-ı Hakdurur itmez tecezzî (s. 80)
 bakî dürer/ bâkîdürür (s. 80)
 kale/ kâl (s. 80)
 Tarafetü'l-ayn/ Tarfetü'l-'ayn (s. 80)
 kadın/ kaddin (s. 81)
 Mekkî ve medenî/ Mekkî vü Medenî
 (s. 81)
 Nemkeriz-i serşek çeşm-i/
 Nemek-rîz-i sirişk-i çeşm-i (s. 81)
 Hükümle/ Hükmile (s. 82)
 bin/ ben (s. 82)
 kadının/ kâdîniñ (s. 82)
 ya rebb/ yâ Rabb (s. 83)
 hâkî/ hakkında (s. 83)
 câmi/ câmi' (s. 83)
 Sular/ Şular (s. 84)
 tedviye-i/ tedvînine (s. 84)
 zaaf-ı pîri/ za'f-ı pîri (s. 84)
 Efrâta/ İfrâta (s. 85)
 Kasîde-i Ber'a/ Kasîde-i Bür'e (s. 85)
 Belâ-i şekk/ Bilâ-şek (s. 86)
 dükkanca/ dükkânçe (s. 86)
 gerdiş bî-insâfi/ gerdiş-i bî-insâfi (s.
 86)
 münteseb/ müntesib (s. 86)
 Öz ki/ Öziñe (s. 87)
 Der ki/ Dergeh-i (s. 87)
 Irakî/ 'ırkı (s. 6)
 gel / küll-i (s. 6)
 Ahmed ceddü'l-Hüseynînin/
 Ahmed-i ceddü'l-Hasaneyniñ (s. 6)
 Hüseyin'in/ Hüseyiñ (s. 6)
 Ne felek/ Nüh felek (s. 6)
 ayn ki/ ayniña (s. 7)
 Aya-suluğ/ Ayasuluğ (s. 7)

Bu başlık altında topladığımız yanlışlar içerisinde mürettip hatası olarak sayılabilecek küçük ölçüdeki yanlışları almamaya özellikle gayret ettik. Türkçe ile ilgili olduğunu düşündüğümüz yanlışlar içerisinde kanaatimizce en önemli kısmı bilhassa aruzla yazılmış olan manzum kısımlar işgal etmektedir. Vezinle, yani aruzla yazılmış olan kısımlarda neredeyse doğru okunmuş tek bir mısra'ın bile bulunmadığını belirtecek olursak, adı geçen çalışmanın manzum kısımlar ile ilgili vaziyeti zannediyoruz, anlaşılacaktır. Bu sebeple çalışmanın, bir hayli fazlaca bulunan aruzla yazılmış örnek metin kısımları mutlaka vezin kontrolü yapılmak suretiyle düzeltilmelidir. Aksi takdirde, bu hâliyle çalışmayı kaynak olarak kullanacak olan dikkatsiz okuyucunun, bu şekilleri doğru zannederek itimat etmesi durumunda başka hatalara düşmesi kaçınılmaz olacaktır.

Türkçe ile ilgili kısımlarda fâhiş sayılabilecek sayısız hatayı bünyesinde bulunduran eserin, metin içerisinde yer yer karşımıza çıkan çoğunlukla Farsça beyitler ve Arapça eser isimlerinde de aynı tabloyu sergileyebileceğini tahmin etmek hiç de güç olmasa gerek. Hiç olmazsa Arapça ve Farsça ibarelerde muhtemel hatalara düşmemek için, hazırlayanın bu kısımları eski harflerle vermesi, bu eserden azami ölçüde faydalanmayı düşünen araştırmacılar için de erbabına kontrol ettirilebilecek elde sağlam bir metin bulunması bakımından daha uygun olurdu, diye düşünüyoruz.¹ Bu sebeple, Arapça ve Farsça metin kusurları için bir iki örnek vermekle yetineceğiz.

b) Arapça Metin Kusurları

Kinet âsi/kuntu 'âsî (s. 6)

İrcâ'ı/İrci'î (s. 10)

Kitâbu mine't-Tasavvûf / Kitâbu mine't-Tasavvuf (s. 19)

Hâşiye ala Şerhu Akâid / Hâşiye 'alâ Şerhi 'Akâid (s. 22)

Risâle fî Beyân-ı / Risâle fî Beyâni (26)

Ta'likât ala Sadri'ş-Şeria / Ta'likât 'alâ Sadri'ş-Şerî'a (s. 27)

Nîlü'l-Merâm / Neylü'l-Merâm (s. 43)

Risâle fî Sütûhi'l-Munahharafât / Risâle fî Sünûhi'l-Münharefât (s. 49)

Ahmediyye / Ahmediyye (s. 54)

¹ İlmî çalışmalarda teamül, bunların da okunması ve hatta dipnot hâlinde tercümelerinin verilmesi yönündedir. Bkz. Prof. Dr. Tunca Kortantamer, "Genç Edebiyat Araştırmacısının Yanlışları", Türklük Araştırmaları Dergisi, İstanbul 1993, C. VII, s. 344.

Velidîyye / Velidiyye (s. 54)
 Hâmuş / hâmiş (s. 61)
 Mutâliü'l-Envâr / Metâli'ü'l-Envâr (93) ...

c) Farsça Metin Kusurları

enduh ve derd est/ endûh u derdest (s. 7)
 ta beyabî/ tâ beyâbî (s. 7)
 Ne çenân/ Ne çünân (s. 8)
 Ateş est in bank nay vu nist /
 Âteşest in bâng-i nây ü nîst (s. 9)
 Ker tevahî/ Ger tu h^vâhî (s. 9)
 zanuvar hu/ z'envâr-ı Hû (s. 9)
 İbtidâ ve/ İbtidâ vü (s. 9)
 bir dil/ ber-dil (s. 76)
 ra kond/ râ kuned (s. 78)

Biz bu yazı çerçevesinde adı geçen yayında gördüğümüz önemli okuma hatalarını dikkate aldığımız için, bunun ötesinde eserin genelinde gördüğümüz imlâ tutarsızlığı ile ilgili örnekleri gösterme yoluna gitmedik. Ancak sadece bu hususun bile, bu çalışmanın ciddiyetine fazlasıyla gölge düşürecek boyutta olduğunu söylemeden de geçmek doğru olmayacaktır, kanaatindeyiz. Bu bakımdan adı geçen fakültede 1986-87 yıllarında yapılan mezuniyet tezi bile bir öğrenci tezi olmasına rağmen daha tutarlı bir görünüm arz etmektedir. Ancak, Zeki Arıkan'ın iddia ettiği gibi, bu çalışmanın adı geçen mezuniyet tezinden doğrudan doğruya bir aparma olduğunu da düşünmediğimizi burada ayrıca belirtmek isteriz. Her ne kadar her ikisi arasında benzer pek çok nokta bulunsa da, birbiriyle uyuşmayan kısımların da bulunması bu konuda hüsnüniyet sahibi olmak için yeterlidir, diye düşünüyoruz. Her iki çalışmayı da satır satır birbiriyle mukayese etmiş olmamıza rağmen, burada asıl amacımız böyle bir çalışma ile bir öğrenci tezini kıyaslayıp aralarındaki benzer veya farklı noktaları bilim âleminin dikkatine sunmak olmadığı için, bu karşılaştırmanın sonuçlarını buraya almaktan özellikle kaçındık.

Sonuç olarak, gönül isterdi ki, önemli bir müracaat kitabı olduğu şüphe götürmeyen Bursalı Mehmed Tahir'in "Aydın Vilâyetine Mensûb Meşâyih, Ulemâ, Müverrihîn ve Etıbbânın Terâcim-i Ahvâli" adlı eseri, ilmî usuller kullanılmak suretiyle transkribe edilerek bilim âlemine sunulmuş olsaydı. Bu hâliyle M. Akif Erdoğan tarafından Lâtin harflerine aktarılarak yayımlanan eserin, yukarıda bir kısmını gösterdiğimiz hataların da işaret ettiği üzere ne Türkçe, ne Arapça ve ne de Farsça bakımından

sağlam bir metni vardır. Kanaatimizce, eserin transkribe edilerek, sağlam bir metnin kurulması ve ilmî usullerle yayımlanmak suretiyle yeniden, hak ettiği ciddiyetle bilim dünyasının istifadesine sunulması bir zarurettir.

Atabey KILIÇ*

* Doç. Dr., Erciyes Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü / atabey@erciyes.edu.tr